

nost nově najatou do té doby v nájmu neměli (rozh. čís. 10.127 a 11.929 a j. sb. n. s.), a stačí tu odkázati k důvodům napadeného rozsudku, jež nejvyšší soud schvaluje. Není ani na závalu, že obě obchodní místnosti byly v roce 1931 prolomením dveří spojeny, ježto toto spojení může býti zazděním dveří nebo jinak zase zrušeno.

Čís. 13361.

Lázeňští sluhové, již dávají nemocným bahenní obklady z píšťanského bahna, jsou povinni věnovati zvláštní pozornost stížnosti nemocného, že ho obal pálí, zejména když byla pronesena bezprostředně po přiložení obalu, třebaže zněla všeobecně. Jest povinností sluhy, je-li muž jest nemocný svěřen, aby se ho sám dotazoval, zda a jaké má bolesti, zejména, zda cítí pálení na určitém místě těla.

(Rozh. ze dne 10. března 1934, R I 149/34.)

Žalobce domáhal se náhrady škody na podnikatelce lázní a na lázeňských sluzích, ježto prý utrpěl popálení při přikládání bahenních obkladů. Procesní soud první stolice žalobu zamítl, odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvému soudu, by, vyčkaje pravomoci, dále jednal a znovu rozhodl. Důvody: Není pochybné, že se žalobce v červenci 1930 odebral k léčení dny do lázní, náležejících žalované městské obci, ve kterých oba druzí žalovaní jsou lázeňskými sluhy. Žalobce tvrdí, že přiložením zábalu s píšťanským bahnem byl spálen na pravé noze, ačkoliv spolužalované upozornil, že obklad na pravé noze jest příliš horký a po druhé že přivolal druhého lázeňského sluhy a vyzval ho, aby teplotu obkladu přezkoumal, načež týž bez prohlédnutí a zjištění říkal, že bahno má teplotu 39 stupňů, a k námitce žalobce to že nemůže býti a že to nevydrží, odvětil, aby zatnul zuby. Napadený rozsudek zamítl žalobu jako nedůvodnou proto, že na základě zjištění neshledal zavinění žalovaných lázeňských sluhů v tom, že žalobci zábal nesundali, a to proto, že nemohli stížnost žalobcovu považovati za takovou, která by je zavazovala k odnětí zábalu, poněvadž byla všeobecná a nevztahovala se k nějakému konkrétnímu místu. Žalobce jako strana slyšen potvrdil výše uvedené udání žaloby. Právní posouzení věci napadeného rozsudku bylo by správné, kdyby žalobce byl si na teplotu zábalu stěžoval jen všeobecně a jen jednou. Pak by bylo oprávněné stanovisko prvního soudu, že spálení kůže způsobeno bylo v zábalu malým kamínkem píšťanského bahna, který před odstraňováním takových kaménků přece jen pro svou nepatrnost mohl ujíti pozornosti a mohl svou vyšší teplotou popáliti určité místo, což by mohlo býti příčinou nehody, vzniklé v osobě poškozeného podle § 1311 obč. zák., když na toto určité pálení v určitém místě si nestěžoval. Avšak v souzeném případě zjišťuje sám napadený rozsudek, že žalovaní nemohli výroky žalobcovy, tedy nikoliv jen jeden, považovati za závaznou stížnost, čímž vlastně již napadený rozsudek připouští, že žalobce si stěžoval vícekrát, jak sám jako strana potvrdil, což ostatně ani oba druzí žalovaní ve svých výpovědích nevykloučili, uvádějíce, že jest možné, že žalobce na tempera-

туру bahna si všeobecně stěžoval, a poněvadž to bylo jak z těchto výpovědí patrné, každému zvlášť, stěžoval si dvakrát. Z výpovědi svědka Josefa H-a, inspektora lázní vyplývá, že když lázeňský host tvrdí, že nemůže teplotu zábalu vydržeti, jest samozřejmě podle daných pokynů sluha povinen zábal otevřít. Žalobce stěžoval si postupně u obou sluhů na teplotu zábalu, při druhé stížnosti, podle své výpovědi výslovně uvedl, že teplotu nemůže vydržeti, co měl za tohoto stavu věci ještě dále činiti? Povinností lázeňských sluhů bylo dle výpovědi inspektora v tomto případě zábal otevřít, anebo učiniti aspoň to, co v takovém případě činil svědek K., který v těchto lázních byl zaměstnán do konce roku 1930 a který v případě takové stížnosti hostů, zábal bahenní rukou přejel, čímž bahno v hustotě rozdělil a potom učinil tenčí, čímž teplota se zmenšila. Oba druzí žalovaní sami ani netvrdili, ani neprokázali, že jedním z těchto způsobů jednali, a připustili jen, že žalobce uspokojili všeobecnou poznámkou, na zábalu nic neučinili a tím vznikla spálenina, kteráž druhého dne na to lázeňským lékařem tohoto oddělení byla zjištěna a ošetřována asi týden. Nelze přece pacienta, který si takto určitě stěžuje na vysokou teplotu zábalu, v němž pro zabalení sám si nemůže pomoci, ponechati v zábalu přes stížnost tak dlouho, až skutečně jest popálen, aniž by zodpovědní sluhové se přesvědčili o příčině této stížnosti otevřením zábalu, při čemž mají povinnost přihlídnouti nejen ke konkrétní, ale i k opětovné všeobecné stížnosti do teploty.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Ze zjištění nižších soudů vysvítá, že pišťanské bahenní obaly připravují a dávají nemocným lázeňským sluhové, jichž doзору a opatrování zůstává nemocný svěřen po celou dobu, co s obalem leží. V pišťanském bahně, jehož se k obkladům užívá, vyskytují se podle zjištění nižších soudů větší a menší kaménky, které nelze všechny odstraniti. Tyto kaménky soustřeďují v sobě teplotu ve zvýšené míře, takže mohou při doteku s lidským tělem způsobiti spáleninu. Žalobce utrpěl podle zjištění nižších soudů spáleninu právě tím, že v bahně zůstaly malé kaménky. Právě tato skutečnost vyžaduje, aby lázeňští sluhové, kteří dávají nemocným bahenní obklady a na nemocné za trvání obkladu dohlízejí, věnovali stížnosti nemocného, že ho obal pálí, zejména, když byla pronesena bezprostředně po přiložení obalu, i když zněla všeobecně, zvláštní pozornost, neboť musí vždy počítati s tím, že v bahně zůstaly kaménky, které mohou vyvolati spáleninu. Nelze proto, jak se domnívají svědci, povinnost lázeňského sluhy k vhodnému opatření, zejména k otevření nebo sundání obkladu, omeziti na případy, když si nemocný stěžuje na pálení na určitém místě těla, nýbrž jest naopak povinností sluhy, jemuž jest nemocný svěřen, aby se ho sám dotazoval, zda a jaké bolesti má, zejména zda cítí pálení na určitém místě těla. Podávání bahenních obalů vyžaduje zvláštní odborné zkušenosti a obratnosti, takže nelze žádati na nemocném, aby si po případě obal sám otevřel, i kdyby k tomu při částečném obalu měl možnost, neboť musí spoléhati na odbornou obezřetnost lázeňského sluhy, jehož opatrování

se svěřil. Zodpovědnosti za opomenutí nelze zprostiti lázeňského sluhu ani tehdy, když nemocný své z počátku pronesené stížnosti neopakoval a obal nechal po předepsanou dobu na sobě, a nelze v tom spatřovati spoluzavinění nemocného, pokud nelze u něho předpokládati znalost zvláštní povahy píšťanských bahenních obalů a hrozící mu spálení. Zásadně jest proto schváliti právní názor odvolacího soudu, že u lázeňských sluhů, tudíž i u žalovaných, lze spatřovati nedopatření podle §§ 1295, 1297 a 1299 obč. zák. v tom, že nic nezařídili na stížnosti žalobcovy, že ho obal pálí, při čemž jest bezvýznamné, zda si žalovaný každému sluhovi stěžoval jen jednou, neboť, jak svrchu bylo dolíčeno, vyžaduje povaha píšťanských bahenních obalů zvláštní obezřetnosti a opatrnosti zodpovědných lázeňských sluhů, které podle zjištění odvolacího soudu v souzeném případě žalovaní nepoužili. Neprávem vytýká dovolatel tomuto zjištění rozpor se spisy, neboť jest v souhlasu s výsledky důkazů, o něž se opírá. Otázka zavinění žalovaných lázeňských sluhů jest otázkou právní, jejíž řešení jest vyhraženo soudu, názor svědka Josefa H-a co do této otázky nepřichází proto v úvahu. Námitkou dovolatelů, že by spálenině nebylo bývalo zabráněno ani, kdyby byl obal k stížnosti žalobcově ihned otevřen, není třeba se zabývati, ježto bylo zjištěno, že si stížností žalobcových nepovšimli a obal neotevřeli. Právem proto uznal odvolací soud žalobní nárok co do důvodu po právu, neboť žalovaná obec v řízení první stolice nenamítala, že za zavinění svých zřízců není zodpovědna, a bude věcí procesního soudu, aby zjistil žalobní nárok co do jeho výše.

Čís. 13362.

Zákonný článek XXV:1900 a min. nařízení 27.483/1901 byly zrušeny § 253, třetí odstavec, zákona ze dne 10. října 1924, čís. 259 sb. z. a n.

Bylo-li pravoplatně rozhodnuto, že k projednání sporu jest příslušným soud v historických zemích vzhledem k úmluvě o příslušnosti, jest míti za to, že se strany chtěly i po hmotněprávní stránce podřídití zákonům platným pro tento soud.

(Rozh. ze dne 10. března 1934, Rv I 355/32.)

Žalovaný, bydlící na Slovensku, koupil od žalující firmy v R. v Čechách secí stroj. Strany ujednaly, že pro spory z objednávky tohoto stroje jest bez ohledu na výši pohledávky příslušný okresní soud v R. v Čechách. Žalobě o zaplacení kupní ceny za dodaný secí stroj procesní soud první stolice (okresní soud v R. v Čechách) vyhověl. Odvolací soud žalobu zamítl. Důvody: Nesprávně řešil procesní soud otázku, zda obchod, o nějž jde, jest zmatečný čili nic. Žalovaná strana namítla již v první stolici nicotnost kupní smlouvy podle § 4 zákonného článku XXV:1900 a § 6 nařízení uherského ministerstva obchodu čís. 27.483 z roku 1901. K této nicotnosti jest hleděti z úřadu. Podle cit. zákonného ustanovení jsou nicotnými kupní smlouvy ohledně hospodářských strojů včetně motorů, nebyl-li podpis kupitele ověřen na